***** Variantã în lucru *****

***Trista întîmplare a cetăţii Dresda de la spargerea încoace a podului, pînă la apărarea cetăţii, la Buda*, în Crăiasca Tipografie a Universitatei Ungureşti, 1814, 24 pp.**

Tristă cu adevărat fu întîmplarea cetăţii Dresda tocma de la începutul primăverii, anul 1813, pînă la jumătate de lui noembrie tot a aceluiaşi an. Tu, carele acestea le-ai aflat, adună-le şi le pune laolaltă şi gîndeşte la atotputernicul D(u)mnezeu, carele aceasta neaşteptate va tocma negîndite şi foarte spăimîntate la vedere, aşa de cu fericire le-au săvîrşit. Iară tu, streinule, care acestea nu le simţi, întreabă-ţi, rogu-te, inima ta, oare putea-r-ar dînsa întîmplarea aceştei cetăţi fără de mîhnire şi fără de împreună căire şi întristare a o asculta-o? Dresda se apără.

Năcazul Dresdei din vremea aceia s-au început prin răsipirea unei părţi a podului de pre rîul Elbe, din cetatea noao. Începutul acestor necazuri s-au nimerit supt cel din vremile acele în cetatea Dresda fraţozesc comendant-gheneraríu Regnier, fiindcă el văzu cum că oştile sale muscalilor carii de ceia parte de rîul Elbe sta tăbărîţi, nicum nu va putea a le sta înprotivă.

[...]

În 29 aug. au pornit franţozescul gheneral Vandame cu 30,000 de ostaşi şi cu mai mulţi iagări preste Pirna, către Bohemia: dar l-au bătut de l-au stîns, şi pre el încă mai prins, acesta încă mai adăogă un număr de răniţi în Dresda, aşiderea şi o scumpete de pîne.

[...]

Afară de foamete să mai temea lăcuitorii din Dresda şi de ciump, că numai dintră cătăţeni într-o săptămînă câte 200 de oameni murea, iară dintră soldaţii franţozi în toată zioa 100 sau 200 murea. Lăngă acestea mai lovi boala în vite, şi această boală întărindu-se şi lăţindu-se, la atîta au ajuns, cît neavînd de unde să mai belească vite, nu numai un mare număr de cai, carii de slabi abiia sta pre picioare, în locul acelora au belit, ci încă şi pre cei mai morţi cu mare petit îi mînca.

Groaznică mişelătate din cetatea Dresfa mai pre umră porvîrni pre franţozi ca să dea cetatea precum o şi dădură. Aşadară Dresda acum este de răsipire, de aprindere şi de foamete scăpată. Cine nu va putea picurîndu-i prieteneşti lacrămi din ochi, aceasta a zice: Dumnezeule, Tu mari ai făcut! Cine dintru adîncul inimii nu va striga? Ocîrmuitorule a toată lumea, Doamne, Ţie unuia laudă.